

Med anledning av förordningen angående kompetensförordningarna för lektorstjänster i religion, given den 24 april 1925.

N:o _____

L a n d s k a p s n ä m n d e n s fram-
ställning till Ålands landsting med anledning av
förordningen angående kompetensfordringarna för lek-
torstjänster i religion, given den 24 april 1925.

Jämlikt mom. 6 §: 9 i lagen om självstyrelse för Åland av den
6 maj 1920 tillkommer republikens lagstiftande organ rätten att
lagstifta i frågor berörande grunderna för undervisningsväsendet.
Ovanomförmälda förordning kan emellertid icke, trots det svävande
uttryck "grunderna för undervisningsväsendet" innebär, anses be-
röra nämnda grundläggande föreskrifter, utan bör hänföras till
sådan lagstiftning, som är landskapet förbehållen och måste förty-
av landstinget antagas för att bli gällande i landskapet. Sam-
ma uppfattning har landskapsnämnden uti ett analogt fall även ti-
digare hävdad vid avlåtande av sin framställning till landstinget
av den 14 februari 1925 med anledning av förordningen angående
kompetensfordringarna för lektorstjänster i modersmålet, given
den 22 november 1924, vilken förordning av landstinget jämväl
genom beslut av den 2 mars 1925 antagits att gälla i landskapet
och beträffande vilken Republikens President vid föredragning den
5 juni innevarande år ej heller funnit anledning att utöva den
honom enligt 12 §: 3 mom. i ovanåberopade självstyrelselag till-

kommande vetorätten, vadan sagda landskapslag, sedan den införts i Ålands författningssamling, trätt i gällande kraft.

Ovanrubricerade förordning har uti republiken tillkommit för att underlätta möjligheterna att erhålla sökande till tjänster i religion, särskilt till äldre lektorstjänster i sagda ämne, av vilken natur befattningen vid Ålands lyceum för närvarande är. Enligt förordningen är exempelvis en filosofiexamister, som önska ägna sig åt det teologisk-pedagogiska kallet, icke såsom tidigare på grund av stadgandena i kungörelsen angående förändrade bestämmelser om kompetens till religionsläraretjänster vid elementärläroverken av den 11 februari 1886, tvungen begynna med studier i hebreiska, och prästvigd är icke nödsakad att avlägga filosofiekandidatexamen, utan endast den i förordningen omnämnda teologiska filosofiska examen, för vinnande av kompetens till förenämnda tjänst. Tvivelsutan vore det till gagn för landskapets lärdomsskola, om ifrågavarande förordning antoges att gälla jämväl inom landskapet, ty den allmänna brist på religionslärare, som i republiken är rådande, kan måhända i än högre grad komma att göra sig gällande härstädes, när det i en nära framtid blir av nöden att besätta denna sedan en längre tid lediga äldre lektorstjänsten i religion och filosofiens grunder vid Ålands lyceum.

Förordningen i fråga innehåller emellertid även bestämmelser

ser för vinnande av anställning som yngre lektor i religion, vilken befattning ej för närvarande är företrädd vid landskapets lärdomsskola. Men då det ej kan anses vara helt uteslutet, att ej en sådan befattning jämväl kunde i framtiden inrättas eller den nu existeterande ombildas, synes det landskapsnämnden vara lämpligast, att förordningen i sin helhet av landstinget antages.

Med hänsikt till vad landskapsnämnden här ovan framhållit, får landskapsnämnden förty vördsamt föreslå

att landstinget ville antaga ovanrubricerade förordning att gälla jämväl inom landskapet Åland.

Mariehamn, den 3 november 1925.

På Landskapsnämndens vägnar:

